

۲۰۱۴/۰۱/۲۸

آصف بهاند

لنډی او د لنډیو د ثبتولو ستونزه

(دویمه برخه)

دا څلورورځي انتظارولاره یمه
خدای ناترسودیرکړلي دي ماینونهفیسبوک دي خلاص که ځوانیمرگ شي
وطن مي لويشت په لويشت خطر شو

په لنډيوکې د هر زمان د ژوندانه رازونه په هنرمندانه ډول ځای پرځای شوي دي، د هر زمان ټولنيزې اړيکې په کې په ماهرانه توگه انځورکړای شوي دي، په امانتدارۍ سره پېړۍ، پېړۍ ساتل شوي دي. کومې يې چې سينه په سينه تر اوسنيو زمانو پورې رارسېدلې دي؛ کولای شو چې له هغونه د تېرو وختونو د انسانانو د ژوند د ځينو هغو اړخونو په باب مهم او د لومړي لاس مالومات ترلاسه کړو چې په لنډۍ کې انځور شوي وي.

لنډۍ د هر ډول فکر د نيلې د زغلولو میدان کيدای شي. د تاريخ په اوږدو کې، د لنډۍ په پراخه دېسته اوشين بڼې کې، هرچا ځغاستلې دي، د هر ډول فکر د خاوندانو بېلابېل په کې چغيدلي دي او په دې پروسه کې لنډۍ هېڅ چاته او د هېڅ ډول فکر بيان ته يې نه، ويلې نه دي اوله خپل درگاه څخه يې نه دي شړلي. لغړې خبرې، بڼکلا، مينه، هجران، وصال، ژوند، مرگ، ماته، بريا، پټې اوبښکاره خبرې، فلسفي افکار او په پای کې هرڅه چې د لنډيو د ويونکو په عيني ژوندانه کې پېښ شوي، په لنډيو کې رابښکاره شوي او تل پاتې شوي دي؛ خوحماسي تغزلي څپې له پيل نه ترپايه په کې غالبې وي او د لنډيو ډيره سلنه يې جوړه کړې ده.

له ټولوبنديزونو، مذهبي کړينو او نرخونو سره سره، هرچا، په تيره بڼو، خپل ټول احساسات د لنډيو د نازکوو زرونو په وسيله الوزولي دي او د زړه دسترخوان يې غوړولي دي، حتی عاشقانه او غريزوي مسايل يې هم نه دي پټ کړي او په برالا ډول يې بيان کړي دي.

تي می نازک دي سړنی بالغه یمه

ټينگه می مه نيسه په غير کی

د لنډيو شاعر، د هنري انځورجوړونې مواد د ژبې له هغه پاک طبيعت څخه راخلي چې دوی په کې ژوند کوي، د ژبې هغه طبيعت او د اوسيدلو هغه چاپيريال چې د لنډيو ويونکی ژوند په کې کړی دی؛ له همدغه چاپيريال څخه د لنډيو د اندامونو د جوړولو له پاره لومړني مواد راخوښيږي او په طبعي مينې سره په کې کارول کيږي؛ ځکه لنډۍ پاکه اوسپنې وي.

د لنډيو د تخليق حوزې، يوازينۍ هغه سيمي دي چې پښتنه ميرمن په پوره اندازه آزادي په کې لري، هرڅه چې يې زړه غواړي، هغه وايي. حتی په هغې ټولنه کې چې نارينه په ټوله مانا په کې لومړی خبره اوحکم کوي، هم کولای شي د خپل زړه خبره وکړي. ويې غندي؛ داسې يې وغندي، لکه د بښمن چې پر دښمن واکوي؛ ويې ستايي، داسې په ريښتيني ډول يې وستايي، لکه څنگه چې په عيني ډول يې گوري.

په بڼځينه لنډيو کې که له يوې خوا د نارينه وو په باب د بڼځو ذوق له ورايه ليدل کيږي، له بلې خوا ټول هغه څه چې د نارينه وو د جلبولو موجب گرځي، په ماهرانه ډول کارول شوي او انځور شوي دي، چې په يوازي اوريدلو يا لوستلو سره د نارينه په وجود کې مينه او جذبه پيدا کوي او ډير ځلي د نارينه د دوديز- قبيلوي حاکميت د ماتيدو سبب کيږي.

له لنډيو سره د نورو ملتونو او ژبو د فولکلوريکو اشعارو د ورته والي په باب څيړني دا بڼي چې د روسانو «چستوشکي» د جاپانيانو «هايکو» او د اسپانويانو کانت جوندو (Cante, Jondo)؛ له پښتولنډيو سره يوڅه اړخ لگوي، (۳) خو توپيرونه هم سره لري. د مثال له پاره پښتولنډۍ کله کله دروسي ژبې له چستوشکي سره پرتله شوي ده. د ۱۹۹۹ کال په اوږدو کې استاد انورنوميالي په ماسکوکي د روسي ژبې د چستوشکوپه باب درنه علمي مقاله وليکله. په دې مقاله کې د لنډۍ او چستوشکي ورته والي او بېلوالې ته داسې اشاره شوې ده:

«يو وخت اروا بڼاد دوست شينواري – چې د روسي ژبې له ادبياتو سره يې شناخت درلودئ. يوچيري داسې ويلې و، چې د روسي «چستوشکي» د پښتوژبې د «لنډۍ» يا پېښورۍ اصطلاح «ټپي» د ژانرسره سمون خوري. خو اوس چې زه «چستوشکي» يا د هغې ژوندۍ بڼکلا له نږدې څخه ننداره کوم، نو يوشمير داسې ځانگړتياوې يې وېنم، چې د

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۸

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاڼووالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

لنډی له ښکلاوو څخه توپیر لري او په دې حساب نو دغه دوه مستقل ادبي ژانرونه یوله بله سره پوره سر نه خوري» (۴)

که پښتو لنډیو ته ورته د نورو ژبو په بیلابیلو ورته ژانرونو کې مواد ترلاسه شي، بیخي جلا او په زړه پورې بحث به وي او جلا وخت اوڅیرني ته اړتیا لري؛ خوکه یې په بیلولي پسي څوک څیرنه وکړي، د یادو فولکلوريکو شعرونو او لنډیو په منځ کې ډیر جوت توپیرونه هم شته، چې ښایي په څیرنه کې د لنډیو تله په کې درنه وڅیږي. په لنډ یوکې په سل گونه او لارگونه رنګارنګ موضوعات میندلای شو. که یوازې د لنډی پرموضوع باندې کاروشي، ښایي په زرگونو مخونه څیرنه پرې ولیکل شي. ډیرنه، یوازې د یو څو لنډیو له اوریدو یا لوستلونه وروسته د هر چا دې ته پام کیږي چې په لنډیو کې:

- انسان له انسان سره خبرې کوي،
- انسان له طبیعت سره خبرې کوي،
- انسان له ځان سره خبرې کوي،
- انسان له څارویوسره خبرې کوي،

او...

د لنډیو هره برخه ځانته د څیرني یوه په زړه پورې موضوع کیدای شي. د مثال له پاره یو واری ولیدل شول چې د ماسکو د مهاجرت په ستونزمن چاپیریال کې د یو زیارکښ فرهنگي دوست ښاغلي طاهرکاني، د لنډیو هغې برخې ته پام شو چې انسان له څارویو سره غږیږي. کانی یوه مقاله ولیکله او عنوان یې ورته داسې وټاکه: «په پښتو لنډیو کې د حیواناتو په هکله څرګندونې» مقاله په زړه پورې ده، چې له ماسکونه خپریدونکي «امروز» مجلې په دویمه پرله پسي گڼې په ۲۵ او ۲۶ مخونو کې خپره شوي ده. (۵)

له لیونو سپو نه راتیرشه په خونړو چرو به زه در وڅیږمه

په لنډیو کې د څارویو د نومونو راوړل، انځورول اوله هغوسره غږیدل د دې له پاره هم په زړه پورې دي چې څاروي د کلیوالي انسانانو په ژوند کې ځانګړی ځای او رول لري. داسې هم شوي چې یو بزګر کله خپل څاروي ته په قهرشي او کله یې بیا نازوي. دې مثال ته پام وکړئ: کله چې یو غوایی ډیر چاق شي، کولبه سمه ونه کړي، نوبزګر په ډیر قهر سره ورته وايي:

کونآتوره خوښ می نه شوي سبا دي بیایم په ډنګر دي بدلومه

او یا هم کله چې دوه مینان سره یوازې شي او د هلك له وسه هیڅ نه وي پوره، نو مسته چټه پیغله یې له یوه تښل څاروي سره داسې پرته کوي:

سپینه سینه درته پرته یم د منډیرسخوندره خوب دي زنگوینه

لنډی په ټولوپښتني سیمو کې گډ شعري ژانر دی او د کندهاري، لوګري، مشرقي او ټولو ساریانو په خولوکي یوشانتي زمزمه کیږي او د محلي سندرو یوه غوره برخه جوړوي چې پرته له لنډیو، یادي سندري ناپشپره ښکاري. د لنډیو په ښکلاوو کې یوه ځانګړنه دا ده چې د خلکو له خوا، د دوی په ژبه ویل کیږي او داسې عام فهمه ژانر دی چې جذابیت یې په ساده گۍ کې دی. د خلکو د زړه خبرې، سپینې یا بي پردې خبرې؛ د داسې ښکلو تورو په قالب کې سره نغښتل کیږي، چې په زړه منگولي لگوي. لایق وايي:

«لنډی د عوامو ژبه کاروي او د خواصو د ادب قراردادي اصطلاحات، لکه:

زاهد، ناصح، محتسب، شیخ، خرابات اوداسې نورسولیدلي توکي نه کاروي او د پردیو قالبونو عاریت کول نه خوښوي. معنا د تکلف په زهره نه لري او مخاطب د الفاظو د سپرلو له پاره په قاموسونو پسي نه ځغوي، بلکې لاس نیولی یې د گودر غارې ته بیایي او د کلي کیږدی له رښتیني طبیعت سره یې آشنا کوي. په سحرانو، ماښامونو، ټکنده غرمو او ستورو پوښل شویو شپو کې یې ډوبوي، د زمان پراخه لمن کې د لیوال او پلټونکي انسان د غوښتنو او پلټنو غوټه ورته پرانیزي له مینو او ماتوسره یې آشنا کوي او د ژوند په بی تکراره وان کې، د مینې، لیوالتیا او بیلټون سندره ورته بولي.» (۶، څوارلسم مخ)

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

په پښتو فولکلور کې دا یو عام او منل شوی اصل دی چې لنډی د اولس مال دی، نه د شخص باید ځانته څوک دا حق ورنه کړي چې لنډی په خپل نامه ونوموي او یایې د خپلو لنډیو په نامه چاپ کړي. که څوک دا کار وکړي، نو به یې اصیل فولکلورته صدمه رسولې وي.

بناغلی لایق د افغانستان د علومو اکاډیمې په نشراتي ارگان کابل مجلې ۱۳۸۶ هجري شمسي کال په ۱- ۲ ګڼه کې، «د لنډیو مسخ کوونکي» ترسرلیک لاندې په زړه پورې بحث کړی دی او دا یې په نښه کړي دي چې، که لنډی څوک په ځان پورې منسوبې کړي، نواصیل فولکلورته به یې ډیر تاوان رسولی وي او دایې هم بشولې دي چې دتاریخ په اوږدو کې چا اوچا دا کار کړی دی. دی د خپل بحث په ترڅ کې داسې وایي:

«... هغه کسان چې د ولسي لنډیو د ثبتولو او د هغو د فکرافورم د غلا کولو او مسخ کولو له لارې د خپلو ځانګړیو مجموعې او دیوانونه خپروي، د اسطورو او فولکلورونو په مسخ کونکو او ادبي جعلکارانو کې شمیرل کېږي. په وروستیو کلونو کې چې لنډیو مقبولیت پیدا کړی دی او د نړیوالو پاملرنه یې ځانته را اړولې ده، له دې سره غبرګ دا ستونزه هم رامنځ ته شوې ده چې ځینې بناغلي د ځاني لنډیو هستونو او چاپولو ته هڅیدلي دي. ځینې خولا د پښتني فرهنگ ودي ته د خدمت په نیت داسې هم کوي چې خپلې لیکلې لنډی له ولس څخه د راټولوشویو لنډیو سره په مخلوط توګه اوبې تفکیکه چاپ ته رسوي او خپروي یې...» (۶، لومړی مخ)

دغه کار د لایق له نظره «په رڼه ورځ غلا کول او د تاریخ مسخ کول دي» او هغو کسانو چې دا کار کړی دی، لایق په خپله لیکنه کې، یو په یو بنودلي دي. هغه کسان دا دي:

۱. په ۱۹۷۷م کال کې د پېښور پوهنتون پښتو اکاډیمې، د محمد ادریس صاحبزاده د لیکلو لنډیو مجموعه د «ټپې او د شعور رود» تر نامه لاندې خپره کړه. د لنډیو دا جونګ ما (آصف بهاند) په کابل کې لیدلي وو، لوستلي مې هم و او په خپل شخصي کتابتون کې مې درلود، خو په یاد مې نه دي چې څومره لنډی په کې خوندي شوې وي او اوس مې په اروپا کې د «قحط الکتاب» په تاریکه کې کله نه دی ترسترګوشوی.

۲. د لایق د لیکنې په استناد، د لنډیو بله دې ته ورته مجموعه «عوامي ټپې» نومېږي، چې بناغلي سید اکبر صابر خپره کړي ده. (۶، له لومړي مخ نه تراوه لسم مخ پورې)

۳. د لنډیو بله ټولګه چې په دې لړ کې معرفي شوی ده، د سید گل غریبیار ټولګه ده په ۱۹۹۷م کال کې په امریکا کې ټوله شوې، ټولې ۳۷۱۵ لنډی په کې چاپ شوي دي او ختیځ کلتوري ټولني په پېښور کې خپره کړي ده. د دغو دوو پورتنیو یادو قلموالو دغه هڅه لایق پښتو ادب ته خدمت نه، بلکې د لنډیو د اصالت او علمي اعتبارته زیان بللی دی. (۶، دریم او څلورم مخونه)

۴. ډنمارکي محقق ینس ډن فورلدسن (Jens Enevoldsen) د پښتو لنډیو او متلونو یو جونګ، له انګلیسي ژباړې سره، د «سپورمیه کرنګ وهه راخیږه» ترسرلیک لاندې خپور کړ. په دغې ټولګې کې یوه مقدمه، سل لنډی، سل متلونه، شپږ انځورونه او په پای کې د نومونو یو فهرست راوړل شوی دی. دغه ټولګه مې چې په ډنمارک کې د لومړي ځل له پاره ولیدله، نومې ژر فوتوکاپي کړه او اوس مې په واک کې ده. دغه ټولګه دوه ځلي چاپ شوې ده. لومړی ځل په ۱۹۶۹م کال او دویم ځل په ۲۰۰۰م کال. (۷)

هغه څه چې لایق خپله مقاله (کابل مجله) کې طرح کړي دي (لنډی دې دولس له آرمیني وروسته ثبت شي) دهغه په باب څیړونکي څه وایي، که پر خپل ځای ودریږو او هرڅه په خپل حالت پریردو چې لنډی مسخ نه شي، بیا د نویو لنډیو د ثبت مسأله څنګه کیږي؟

د لایق نظر داسې دی چې لنډی لومړی باید دولسي نقد له میچني راوړي چې ډله ایزې لاسوهني اوسموني په کې وشي، د عامو خلکو له خوا ثبت شي؛ بیا نو ولسي سندري ورته ویلای شو. (۶)

دا چې د لایق له دې طرحې سره نور څیړونکي څه وایي، زه نه پوهیږم، خو زه خپله په دې نظر یم چې اوس ژوند بدل شوی، هغو پخوانیو ټولنیزو اړیکو کې ژور بدلونونه راغلي دي. کور، کلی، طرز تفکر، د ژوند وسایل، ارتباطات او ... بدل شوي دي، او ورځ تربلې بدلېږي پسي. که د لنډیو او نورو فولکلوري ژانرونو د ثبت څرنګوالی یا لیکل هم بدل شي، څنګه به وي؟ زه هم د دې نظریې پلوي یم چې لنډی د یوه ټاکلي شخص مال نه، بلکې د ټولو خلکو مال دی. که یې څوک خپله هم جوړه کړي، حق نه لري چې خپل نوم په لنډی پسي ولیکي یا د لنډیو کومه ټولګه په خپل نامه چاپ او خپره کړي؛ خو که یې ثبتول همداسې پرېښودل شي، نو د هغو لنډیو سرنوشت به څنګه شي چې نه دي ثبت شوي؟

په هیواد کې دننه هم حالات بدل شوي، خو فرضاً وبه یې ګڼوچې په هیواد کې حالات هماغسې پر ځای پاتې دي، خوله هیواده بهر داسې نه ده. له هیواد نه د باندې په زرګونو، لکونو حتی په میلیونونو افغانان د نړۍ په ګوټ ګوټ

د پاڼو شمېره: له ۳ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

کې خواره واره دي، د دغو خورو ورو افغانانو په منځ کې نه هغه اړیکې شته اونه هغه طرز تفکر، خوښتانه او د لنډيو ويونکي او رامنځ ته کوونکي شته، لنډی تخليقي او د نوي چاپيريال او د هغو د خوښيو او غمونو څرنگوالي په کې منعکسوي او... ما خپله په شخصي او رسمي محافلو کې په لسگونو داسې لنډی له پيغلو، ځوانانو اوسپين بریرو نه اوریدلي دي چې ماته بيخي نوي اونا ثبت شوي برينيدلي دي او د لنډيو هغه ثبت شوي او چاپ شوي ټولگي چې زما له نظره تيرې شوي دي، ددغو لنډيو څرک هم په کې نه لگيري؛ د همدې اړتيا له مخې اړينه ده چې دا نوي تخليق شوي لنډی ثبت او خوندي شي او که ثبت نه شي له دې سره به څه ډول چلند کيري؟

آيا د نويو لنډيو د نه ثبت د پالیسي له مخې به دغه په زرگونو نوي لنډی د نابودۍ له غميزې سره مخ نه شي؟ او که دې پالیسي ته پريښودل شي چې لنډی دي وروسته له تخليق نه بايد له ولسي آزمون نه بريالی را ووزي، چاڼ دې شي، چې د ولس له خوا ومنل شوه بيا به يې کوم فولکلوريست ثبت کړي.

دلته دا پوښتنه رامنځ ته کيري چې له افغانستان نه د باندې، حتی په گاونډيو هيوادونو کې د افغانستان په څير روابط نه شته اوڅومره چې يواغان مهاجرله وطن، کلي کور او نغري نه لرې کيري، په هم هغه اندازه روابط او قوانين سره بدليري، هرڅه په بل ډول عياريري؛ او د دغو بدلونونو انعکاسات د يو انسان په ذهن کې بل ډول مسايل رامنځ ته کوي؛ نوهمداسې د لنډيو د تخليق پروسه کې هم بدلونونه رامنځ ته کيري او د اروپا په دې پرمخ تللي ټولنه کې کيدای شي د نوي تکنالوژي له بدلون سره ژوند داسې په گړندي بدلون کې وي چې د لنډيو د چاڼ د پروسې له پاره اصلاً څوک وخت هم ونه لري، نوکه لنډی له رامنځ ته کيدو سره سم ثبت شي ښه به وي.

کيدای شي له هيواد نه د باندې د افغانستان په څير هغسې ولس او هغسې ټولنه نه وي، چې ځيني د نظر خاوندان لنډی وروسته له تخليق نه په کې د چاڼ او آزميينت له پاره بردي. د مهاجرت په چاپيريال کې هغسې وطني ولس نه شته اونه هم داسې څوک چې دوی ته پاکه سوچه ژبه اوکلنور وروښيي چې د هغه کلنور په چوکاټ کې دي لنډی تخليق او چاڼ شي او وروسته له هغه دې ثبت شي.

زه خو داسې وایم چې هر ډول لنډی چې چا اوریده، ثبتوي دي. يا له خان سره، يا په کومه وبيپانه کې، يا په فيسبوک کې او يا هم د ايميل له لارې دي له چا سره شريکه کړي او په دې ډول دي د کمپيوتر جال ته وسپاري. د خلکو او ټولني له خوا يې د منل کيدو اونه منل کيدو مسأله بيا په رښتيا هم وخت ته اړتيا لري چې کومې اوڅومره يې دوخت په تيريدوسره منل کيري او يا له خولو او قلم نه لوييري.

همدا اوس يې که قیاس کړو او اوسنی ژوندي نسل په دروو برخو وويشو، داسې به وي:

❖ له سني پلوه هغه نسل چې عمر يې له شپيتو يا اوياوو جگ دی، خدای مه کړه که دوی ته اجل دروازه وروټکوي، له هغو سره به شته زده کړې او تخليق کړي نا ثبت شوي لنډی ضايع نه شي؟

❖ د شلو او شپيتو په منځ کې ځوان نسل چې تر اوسه يوڅه له ژبې او کلنور سره بلد دی، لنډی زده کولای، تخليقولای او حافظي ته سپارلای شي، که دا هم د زمان تر مېچني لاندې د آزميينت له پاره پريښودل شي او ثبت نه شي، بيا يې هم د ضايع کيدو خطر شته. له بلې خوا همدا ځوان نسل د نوي وخت له نويو بدلونونو سره ځان مجبوراً بدلوي، او که د دوی نوي تخليق شوي لنډی هم ثبت نه شي، نوڅنگه به شي؟

❖ له دې نه وروسته راتلونکی نسل دلته د مهاجرت په چاپيريال کې دا دی زموږ ترسترگو وړاندې خپل هرڅه له لاسه ورکوي، له هغې ډلې نه مورنۍ ژبې ويل او ليکل. له دوی نه د لنډيو د تخليق څه چې د يوې لنډی د يادولو تمه هم بيا نه شو کولای.

نوي نسل له نوي تکنالوژي او نويو بدلونو سره ځان گړندی بدلوي او که يې بدل نه کړي په دې نوي او پردی ټولنه کې له نورو ستونزو سره مخامخ کيري. له دوی نه د دې تمه چې له مشرانو نه لنډی يادې کړي او بيا دي د آزمييني له پاره وساتي، يوڅه له تصورنه لرې ښکاري. د همدغو دلایلو له مخې که تير ميراث چې تر مورې پورې رارسيدلای دی، چې يوه برخه يې همدا لنډی دي، ثبت او خوندي نه شي، د بربادۍ له خطر سره مخامخ کيري چې په ټول کې زموږ د فرهنگ او تاريخ د يوې برخې پوپنا کيدل يې گنلای شو.

لايق په خپله مقاله کې څوځايه وايي رفيع او هيوادمل، د فولکلور د ساحې د متخصصينو په توگه بايد په جدي ډول د نيولنډی وجوړونکو مخه ونيسي، خو رفيع او هيوادمل بيا استدلال کوي چې هرڅوک خپله بايد پام وکړي، مور چاته دستور نه شو ورکولای. (۸)

د رفيع او هيوادمل د دې نظريه څنگ کې لايق په سختگيرانه ډول وايي:

د پاڼو شميره: له ۴ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکنی د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

«له غلو او مسخ کونکوڅخه د لنډيو د ژغورني، ساتني او توثيق گتوره او اغيزمنه لاره دا ده چې د هغوی د راټولولو، فهرست او زيرمه کولو له پاره د فولکلور د خوندي کولو نړيواله طريقه وکارول شي او د هغې په موجب ټولې چاپ شوي او نا چاپ شوي لنډي له نوي سره دهمدې طريقې مطابق راټولي، ترتيب او زيرمه شي» (۹)

دا په ريښتيا يو علمي نظر دی، خو په دغه اوسني نيت او پرک بحراني فرهنگي سياسي حالت کي چې افغانان، په تيره پښتانه يې لري، څنگه کيدای شي دا علمي نظر تطبيق کړو. د چاپ شوو لنډيو د فهرست کولو زحمت خوبه يو څوک پرځان ومني، خو د نويو لنډيو د ثبت مسأله به څنگه کيږي؟ اوکه همداسي پريښودل شي، لنډي خومورته نه دريږي، تخليقونکي يې هستوي، او د نه خوندي کولو په صورت کي لنډي خپله د خلکو له اذهانو تښتي، ورکيږي او د پناه ياد يې له ځانه سره وړي؛ ښه خبره خو دا ده، چې هرڅوک هرچيري چې دي، په هره طريقه چې وي، هر ډول لنډي چې اوري، بايد ثبت او خوندي يې کړي، څو له نابودۍ څخه وژغورل شي. کره کول، چانول، د هستونکي حالت، د هستولو چاپيريال او... به يې وروسته بيا څيړنکي معلوموي.

البته دا ډيره اړينه ده چې لنډي څنگه چې په ټولنه او خلکو کي شته او څنگه چې تلفظ کيږي، هماغسي بايد ثبت او خوندي شي، د ثبت او وليکلوی او وخت يې مالوم وي او د راوي او ثبتونکي په باره کي ډاډمن مالومات راټول شي. له دې مالوماتو پرته د راټولوشويو او چاپ شويو لنډيو اعتبار په علمي څيړنو کي ډاډمن نه وي. (۷، ۹ مخ)

زه دلته نه غواړم په دې پسي خبره اوږده کړم چې چا د لنډيو د تاريخ، تعريف محتوی او ثبتولو په باب سمه خبره کړې اوچا ناسمه. کوم کار چې تراوسه پوري د لنډيو په باب شوی دی، د لږو تيروتنو ترڅنگه ډير علمي ارزښت هم لري په تيره د لنډيو په باب د ښاغلي لايق څيړني.

خو د دې ټولو خبرو سره سره ټينگار کوم چې:

په اوسني کرکيچن حالت کي د لنډي د له منځه تلو د خطر د شته والي په خاطر دي لنډي په هرځای او هروخت کي چې وي، د خلکو او ټولني د آزمويښي د ميچني له تيږيدو پرته دي ثبت شي. د آزمويلو کيسه به يې پريږدو خپله د لنډيو قوت، مهم والي، منځپانگي او ښکلايزو ځانگړنو ته.

پورې ليلا گوره چې مونځ کړي قبول يې مه کړې تور اوربل پر خاورو ږدینه

پر کابل بيا راکت را اوري د آسمايي له ډډو وختل دودونه

د دويمي برخي پای

د پاڼو شميره: له ۵ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په څير و لولئ